

การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงอำนาจหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 จากเดิมที่กฎหมายไม่ได้บัญญัติรับรองหรือบัญญัติไม่ครอบคลุมถึงการใช้อำนาจหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ โดยการศึกษาในครั้งนี้ได้วิเคราะห์เปรียบเทียบกับกฎหมายฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของต่างประเทศเพื่อให้ทราบถึงเหตุผลปัญหาอุปสรรค รวมถึงแนวทางแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการใช้อำนาจหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามกฎหมายฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของประเทศไทยต่อไป

จากผลการศึกษาพบว่ากฎหมายหาได้บัญญัติรับรองอำนาจของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในการสั่งตรวจพิสูจน์หาสารเสพติดในเบื้องต้น และในการสั่งให้ส่งตัวผู้ต้องหาไปตรวจพิสูจน์ถึงการเสพหรือการติดสารเสพติดที่ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดไว้โดยตรงไม่ และถึงแม้จะมีการบัญญัติรับรองถึงผู้มีสิทธิที่จะได้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือผู้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในกระบวนการตามกฎหมายไว้แล้วก็ตาม แต่ก็ยังไม่ครอบคลุมทั้งหมดอันก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ

ผลจากการศึกษาดังกล่าวผู้เขียนได้เสนอแนะถึงแนวทางการบังคับใช้พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจสรุปได้ว่า ควรมีการเพิ่มเติมมาตรา 19/1 และแก้ไขมาตรา 19 และมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 อันจะทำให้กฎหมายฉบับนี้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

This thesis investigates the authority vested in administrative or police officials in accordance with the Narcotic Addict Rehabilitation Act B.E. 2545 (2002) in view of the fact that the previous law in this connection did not formally regulate the use of authority by said administrative or police officials. In this thesis, the researcher accordingly analyzed and compared narcotic addict rehabilitation laws of foreign countries for the sake of being able to draw conclusions concerning the problems in, obstacles to, and means of amending the laws regulating the authority vested in administrative or police officials so as to be congruent with the intentions of the Narcotic Addict Rehabilitation Act B.E. 2545 (2002) of the Kingdom of Thailand.

Findings are as follows:

The Act does not explicitly regulate the authority assumed by administrative or police officials in respect to inspecting and verifying the presence of narcotic substances at the commencement of investigation. Nor does it directly prescribe under what circumstances and through what measures narcotic consumption or addiction of suspected offenders at the narcotic addict rehabilitation center can be ascertained. Although there are certain regulations and prescriptions governing the certification that suspected offenders have the right to be rehabilitated or that administrative or police officials have the authority to follow legal procedures in such cases, the law still does not cover all cases. This leads to practical problems in fully carrying out the dictates of the law.

On the basis of the findings of this investigation, the researcher would like to offer some suggestions regarding the ways in which the Narcotic Addict Rehabilitation Act B.E. 2545 (2002) should be enforced in regard to the authority vested in administrative or police officials. It is thus the researcher's view that Section 19/1 should be augmented and Section 19 and Section 4 of the Narcotic Addict Rehabilitation Act B.E. 2545 (2002) should be amended to render the law more appropriate in cases which have hitherto not been fully covered.